

P t i c i.

Le lèti, ptiček ljubi moj,
In znašaj gnezdo lično;
Nikár, nikar se me ne boj,
Le zleti v vrbovje pritlično!

Prijatelj tvoj sem bil vselej
— Čemu bi te sovražil...?
Prijatelj zvest i za naprej
Ti mirno gnezdice bom stražil.

Skrbnó ti gnezdo stražil bom,
Kot stražil prejšnja leta:
Da varujem mladičev dom
Negodnih, mi dolžnost je sveta!

Zato le lèti, ptiček moj,
In znašaj gnezdo lično,
Le brez skrbi, vesel mi poj,
Kot pel do zdaj si pesen mično!

Abram.

Angeljček varuh.

Pragi čitateljčki! Gotovo ste že slišali ali brali, kako zvesto varuje angeljček varuh vsakega otroka, katerega mu je Bog izročil v varstvo. Marsikoga je že obvaroval smrtne nevarnosti, bodisi dušne ali telesne. Posebno zvesto varuje nedolžne otročiče, kar nam spričuje mnogo zgledov.

Beljeharjev Janezek — ali, kakor ga doma kličejo, Janček — še ni hodil v šolo, pač pa so mu oče že kupili abecednik, da bi se mogel pri svoji sestrici učiti prvih črk.

Ako sem ga vprašal: »Koliko črk si se že naučil?« vselej mi je z veseljem odgovoril: »Naučil sem se ze tli clke — ker črk č, ž in r še ni mogel izgovarjati, — namlec: a, i in u.«

Janezek se je učil jako rad, dasi je bil zelo živ deček. Oblezel je skoro vse kraje v hiši, dasiravno so

bili nekateri zanj zelo nevarni. Posebno dostikrat je šel na hlev, kamor se pride po zelo strmih stopnicah Bogve, kolikokrat je že šel Janezek po teh stopnicah, toda nikdar poprej se ni zvrnil z njih na tla kakor danes.

Janezek, njegova sestra Milica, sosedova dva dečka Jernejček in Francek so se zbrali na Beljeharjevem vrtu, da bi se igrali.

A kaj stori naš Janezek? Neopažen zbeži od družbe ter hiti po stopnicah na hlev, da bi se jim skrila.

Komaj pride vrh stopnic, spotakne se in pade vznak na kamenita tla.

Gotovo bi se bil ubil, toda njegov angeljček varuh ga je varoval, vjel v svoje roke ter ga rahlo položil na tla.

Ko oče zaslišijo padec, se silno prestrašijo in prihité iz hleva, kjer so ravno imeli nekaj opraviti, misleč, da se je ubil njihov ljubljencek.

A Janezek hitro vstane in teče k svoji tovarišiji.

Oče so bili vsled tega jako veseli in spoznali so, da je Janezka očitno varoval njegov angeljček varuh.

Zatekajte se torej, otročiči, k svojemu angeljčku varuhu v molitvi in prosite ga, da vas varuje vsakoršne dušne in telesne nevarnosti.

Bogdan Slavko.

Po koncu !

Po koncu, po koncu, zaspanci,
Na delo se zopet mudí!
Zlaté po vrhéh se gorjanci,
Danica na nebu medlí.

Ne slišite že petelina,
Kakó mogočen je glas?
Oznanja vam jutro, mladina,
Za uk najpripravnejši čas!

Posnémajte v pridnosti njega,
On vzgled naj vam zlat bo vselej:
Kdor zgodaj k počitku se vlega,
Na nogah bo v jutru najprej!

Al. Peterlin.

